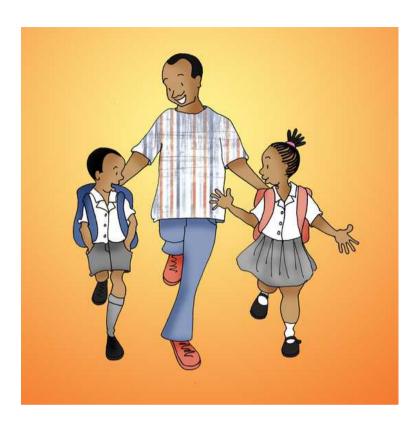

رخصتیها با مادربزرگ

Holidays with grandmother

- Violet Otieno
- & Catherine Groenewald
- Abdul Rahim Ahmad Parwani (Darakht-e Danesh Library)
- **II** 4
- 💬 دری [prs] / English [en]

ادنگو و آپیو در شهر ۹ پدرشن زنده گی میکردند. آن ۱ برای رخصتی ۱ لحظه شهری میکردند. نه فقط به خطر رخصت بودن مکتب، بلکه به خطر اینکه آن ۱ به ملات ۱ مدربزرگ شن میرفتند. او در یک روستای همیگیری نزدیک یک دریچه زنده گی میکرد.

. . .

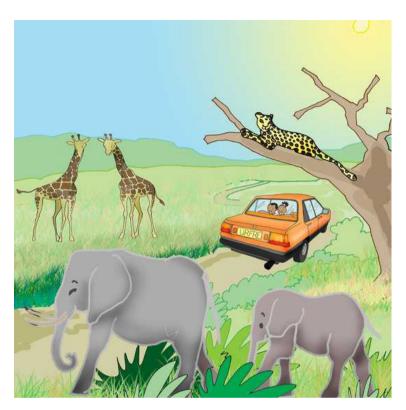
Odongo and Apiyo lived in the city with their father. They looked forward to the holidays. Not just because school was closed, but because they went to visit their grandmother. She lived in a fishing village near a large lake.

ادنگو و آپیو به خطر این که دوهره زهن هلقت هدربزرگ رسیده بود، هیجن زده بودند. از شب قبل بکسهی هی خود را بستند وآهدهی سفر طولانی به روستی هدربزرگ شدند. آنه نمی توانستند بخوابند وتهم شب درهره ی رخصتی ه صحبت کردند.

• • •

Odongo and Apiyo were excited because it was time to visit their grandmother again. The night before, they packed their bags and got ready for the long journey to her village. They could not sleep and talked the whole night about the holiday.

روز بعد، صبح زود آنهٔ موتر پدرشن به سمت روسهٔ حرکت کردند. آنهٔ از کلر کوههٔ، حیولات وحشی و مزرعههٔی چی گذشتند. آنهٔ در راه تعداد موترهٔ را میخواندند.

. . .

Early the next morning, they left for the village in their father's car. They drove past mountains, wild animals and tea plantations. They counted cars and sang songs.

بعد از مدتی، کودکن از خستگی خواب شن برد.

. . .

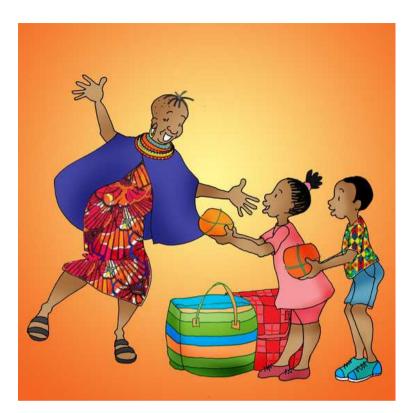
After a while, the children were tired and fell asleep.

پدر، ادنگو و آپیو را وقتی که به روسلا رسیدند، صدا زد. آن هنیر- کنیدا، هدربزرگ شن را در حلی که زیر درخت روی حصیر در حل استراحت بود، دیدند. نیر- کنیدا در زهن لو، به معلی - دخترمردم کنیدا- است. او یک زن قوی و زیم بود.

. . .

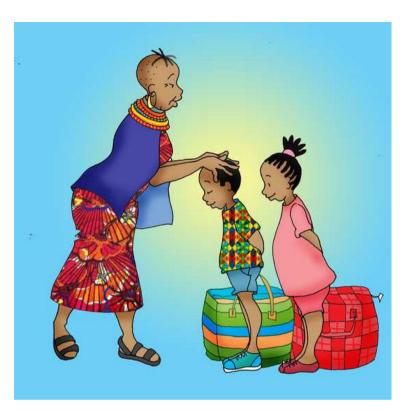
Father woke up Odongo and Apiyo as they arrived in the village. They found Nyar-Kanyada, their grandmother, resting on a mat under a tree. Nyar-Kanyada in Luo, means 'daughter of the people of Kanyada'. She was a strong and beautiful woman.

نیر- گنیداهٔ خوشمدگویی آنهٔ را به خنه دعوت کرد وهٔ خوشحلی شروع به رقصیدن و آواز خواندن دور آنهٔ کرد. نواسههیش هیجن زده بودند که هدیههیی را که از شهر آورده بودند، به او بدهند. ادنگو گفت، اول هدیهٔ مراهٔز کن. آپیو گفت نه اول هدیهٔ من.

. . .

Nyar-Kanyada welcomed them into the house and danced around the room singing with joy. Her grandchildren were excited to give her the presents they brought from the city. "First open my gift," said Odongo. "No, my gift first!" said Apiyo.

وقتی که نیر- گنیدا هدیه راهِز کرد به روش سنتی از آنهٔ تشکر کرد.

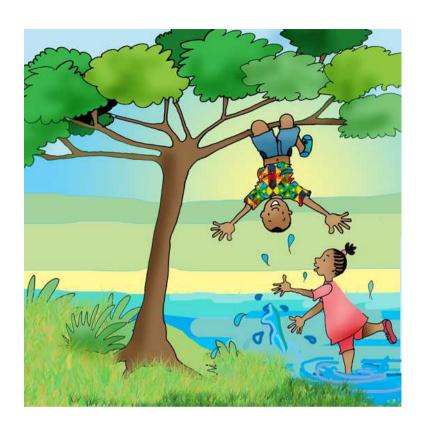
. . .

After she opened the presents, Nyar-Kanyada blessed her grandchildren in a traditional way.

سپس ادنگو و آپیو به بیرون رفتند. آنه پروانهه و پرنده**گ**ن را دن<u>ل</u>ل کردند.

Then Odongo and Apiyo went outside. They chased butterflies and birds.

• • •

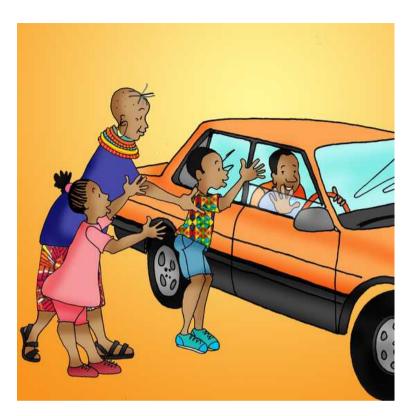
They climbed trees and splashed in the water of the lake.

وقتی که هوالآریک شد، آن هبرای خوردن هن شب به خنه برگشتند. قبل از اینکه بتوانند هن شب شن را تهم کنند، خواب شن برد!

• • •

When it was dark they returned to the house for dinner. Before they could finish eating, they were falling asleep!

روز بعد، پدر کودکن به شهر برگشت وآن هرا الم نیر-کنیدا تنه گذاشت.

• • •

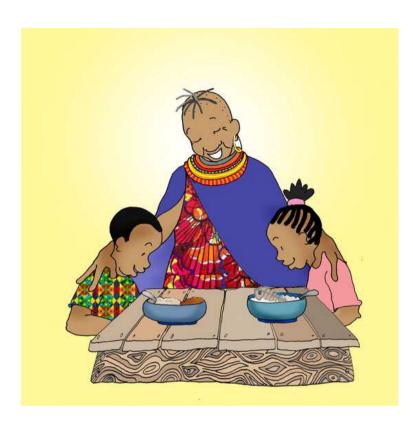
The next day, the children's father drove back to the city leaving them with Nyar-Kanyada.

ادنگو و آپیو به هدربزرگ در انجم کرهی خنه کمک کردند. آنه آب و هیزم آوردند. آنه تخم مرغه را از زیردی مرغه جمع کردند و ازهغ سبزی چیدند.

• • •

Odongo and Apiyo helped their grandmother with household chores. They fetched water and firewood. They collected eggs from the chickens and picked greens from the garden.

نیر- کنیدا به نواسه هیش د داد که هن نرم درست کنند که هِ خورش بخورند. او به آن هنشن داد که چگونه برنج هٔ رهای درست کنند که هِ همی کبب شده بخورند.

• • •

Nyar-Kanyada taught her grandchildren to make soft ugali to eat with stew. She showed them how to make coconut rice to eat with roast fish.

یک روز ادنگو گوهی هدربزرگش را برای چریدن بیرون برد. آنه به طرف مزرعه ی همشیه فرار کردند. کشورز همشیه از ادنگو عصبنی شد و تهدید کرد که گوه را برای خودش نگه میدارد، چون گوه محصولات کشورزی او را خورده بودند. بعد از آن روز ادنگو حواسش را جمع کرد که گوه دوبره دردسر درست نکنند.

. . .

One morning, Odongo took his grandmother's cows to graze. They ran onto a neighbour's farm. The farmer was angry with Odongo. He threatened to keep the cows for eating his crops. After that day, the boy made sure that the cows did not get into trouble again.

یک روز دیگر کودکن ۱۹ هدر بزرگ به ۱۹ به او در آنج یک غرفه داشت و سبزیجت، بوره و هبون می فروخت. آپیو دوست داشت که به مردم قیمت اجلس را بگوید. ادنگو چیزهیی که مشتری ۱۹ خریده بودند را در خریطه ۱۹ می گذاشت.

. . .

On another day, the children went to the marketplace with Nyar-Kanyada. She had a stall selling vegetables, sugar and soap. Apiyo liked to tell customers the price of items. Odongo would pack the items that customers bought.

در پین روز آن هم چی مینوشیدند. آن ه در شهرش پول به هدر بزرگ کمک میکردند.

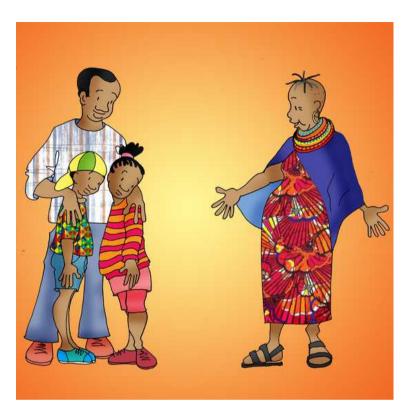
• •

At the end of the day they drank chai tea together. They helped grandmother to count the money she earned.

الا رخصتی هخیلی زود تلام شدند و کودگن مجبور شدند که به شهر برگردند. نیر-گنیدا به ادنگو یک کله و به آپیو یک جکت داد. او برای سفرآن هغذا آلاده کرد.

But too soon the holidays were over and the children had to go back to the city. Nyar-Kanyada gave Odongo a cap and Apiyo a sweater. She packed food for their journey.

زهنی که پدرشن به دنبل آنه آمد آنه دوست نداشتند که آنج را ترک کنند. آنه از نیر- گنیدا خواهش کردند که آنه به شهر بیید. او لبخند زد و گفت من برای زندهگی در شهر خیلی پیر هستم. الا منتظر شه خواهم لاندهٔ دولاره به روستای بیید.

. . .

When their father came to fetch them, they did not want to leave. The children begged Nyar-Kanyada to go with them to the city. She smiled and said, "I am too old for the city. I will be waiting for you to come to my village again."

ادنگو و آپیو هر دو، او را محکم در آغوش گرفتند و او خدادفظی کردند.

Odongo and Apiyo both hugged her tightly and said goodbye.

زهنی که ادنگو و آپیو به مکتب برگشتند، برای دوستن شن اززندهگی در روست تعریف کردند. بعضی کودکن احساس میکردند که زندهگی در شهر خوب است، الا بعضی دیگر فکر میکردند که روستا بهتر است. الا از همه مهم تر، همه موافق بودند که ادنگو و آپیو، لادربزرگ خیلی خوبی دارند.

. . .

When Odongo and Apiyo went back to school they told their friends about life in the village. Some children felt that life in the city was good. Others felt that the village was better. But most of all, everyone agreed that Odongo and Apiyo had a wonderful grandmother!

Global Storybooks

globalstorybooks.net

رخصتیها با مادربزرگ

Holidays with grandmother

Violet Otieno

& Catherine Groenewald

Abdul Rahim Ahmad Parwani (Darakht-e Danesh Library) (prs)

